

отъ ловъ и донесе на баща си ѱетьето, което приготви. А Исаакъ въ недоумѣніе рече му: Че кой ли е овни, който прѣди малко ми донесе ѱетье, и когото благословихъ съ сичкытѣ добрины като първенецъ? — Туй като чу Исавъ, наченъ да гълчи, и напълни домътъ съ плачь и рыданіе. (Быт. кз 18—40).

§. 29. *Отхожданъето на Иакова*

Исавъ, кипнълъ отъ гнѣвъ, плашаше да убіе Иакова. За туй Ревекка, като са боѣше отъ смъртьта на обичныйтъ си сынъ, рече му: Бѣгай, сыно, приуйка си Лавана и остани тамъ до като мине гнѣвътъ на брата ти. — Иаковъ слѣдователно, като са прости съ майка си и съ баща си, отиде въ Месопотамія. На отиванье стига на едно мѣсто, дѣто уморенъ отъ пътъ останъ да прѣношува. И тѣй зе камъкъ, тури го за възглавница и заспа. (Быт. кз 41 — кн. 1—11.)

§. 30. *Видѣніето на Иакова.*

Иаковъ видѣ на сънь сълба, която, опрѣна на земята, стигаше до небето, и Божытѣ ангелы са качѣхъ и слѣзвахъ по нея. Чу и Бога да му дума: „Азъ съмь Богъ на твой баща, ще ти дамъ земята, на която спишь. Не са бой! азъ ти помагамъ; дѣто че отидешъ, вредъ азъ та пазъ, и ще та заведъ пакъ въ бащинтъ ти домъ и чрѣзъ тебе сичкытѣ народы ще са благословѣтъ!“ — Иаковъ като са събуди поклони са на Бога. (Быт. кн. 12.)